

Книгата на Даниил — сто деветдесет и трета част

Разкриването на последните времена: от съдбата на Русия до завръщането на Тръмп и формирането на образа на звяра

Jeff Pippenger

2024-04-23

В близкото бъдеще Русия ще приключи войната в Украйна с победа, и тази победа ще се окаже началото на края за Путин и за Русия. Както Горбачов реорганизира (перестройка) своята империя, а след това се устреми към Организацията на обединените нации, така политическа Русия ще бъде поставена под властта на Организацията на обединените нации, а религиозна Русия ще бъде поставена под контрола на папството. Тръмп ще бъде избран през 2024 г. и ще надделее над глобалистките демократи и над заявените републикански глобалисти, и ще сключи съюз с глобалистите от Организацията на обединените нации с цел да уреди последиците от падението на Путин и Русия. Тогава блудницата на Тир ще се застъпи за Русия.

В битката при Паний се повтаря историята на първата от трите битки на четиридесети стих. В първата битка, представена от разпадането на Съветския съюз през 1989 г., първият от последните осем президенти служи като прокси армия на папството. Този първи президент беше републиканец, което е знак, че и последният ще бъде президент републиканец. Първият президент беше известен със своята реторика относно стената на желязната завеса; като пророчески ориентир тя падна, когато Берлинската стена падна на 9 ноември 1989 г. Последният президент републиканец ще бъде известен със своята реторика относно стената по южната граница на Съединените щати, а ориентирът, който ще отбележи свидетелството на Тръмп за изграждането на стената, ще бъде неделният закон, при който символичната „стена на разделение между църква и държава“ е премахната.

Първият президент беше бивша медийна звезда, известна със своите остри ораторски умения и чувство за хумор. Последният президент е бивша медийна звезда, известна със своите остри ораторски умения и чувство за хумор. 1989 година отбеляза разпадането на империята, известна като Съветския съюз, а последната от трите битки на четиридесети стих представлява разпадането на империята, известна като Русия.

Битката при Панион е третата и последна битка от четиридесети стих и тя беше предобразена от първата битка. Когато първата битка приключи, целият свят призна, че единствената свръхсила в света са Съединените щати. Това световно господство ще се повтори при завършека на последната битка, защото именно там, въпреки съюза, сключен между Антиох III и Филип Македонски, (Съединените щати и Организацията на обединените нации), Съединените щати (лъжепророкът) ще бъдат утвърдени като върховния цар над десетте царе (змеят — Организацията на обединените нации).

Трите битки в четиридесети стих носят печата на „Истината“, защото първата представлява последната, а средната битка представлява бунт. Първата и последната победоносна армия-посредник (Съединените щати) надделява, но втората армия-посредник губи, а втората армия-посредник е нацизмът — световен символ на бунта.

Трите политически кампании на Доналд Тръмп носят подписа на „Истината“, защото той печели изборите в първата и последната си кампания, а в средната кампания е победен чрез звяра на атеизма, който е силата на змея — още веднъж символът на бунта, представен от тринадесетата буква на еврейската азбука, която, когато бъде поставена заедно с първата и последната буква, образува еврейската дума „Истина“.

Десетиет стих на Даниил 11 посочва времето на края през 1989 година, а шестнадесетиет стих посочва скоро идващия неделен закон. Стихове от десети до петнадесети представляват скритата история на четиридесетия стих, който е онази част от книгата Даниил, запечатана до последните дни. Когато стихове от десети до петнадесети бъдат поставени („ред след ред“) в скритата история на четиридесетия стих, частта от Даниил, която се отнася до последните дни, се разпечатва. Тази част се разпечатва непосредствено преди да приключи благодатното време за съботопазителите при скоро идващия неделен закон. Следователно тя представлява последния, или седмия, печат.

И когато Той отвори седмия печат, настана мълчание на небето около половин час. И видях седемте ангела, които стояха пред Бога; и на тях бяха дадени седем тръби. И дойде друг ангел и застана при олтара, държейки златна кадилница; и на него се даде много тамян, за да го принесе с молитвите на всички светии върху златния олтар, който беше пред престола. И димът на тамяна, който се издигаше с молитвите на светиите, възлезе пред Бога от ръката на ангела. И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и го хвърли на земята; и настанаха гласове, гръмове, светкавици и земетресение. И седемте ангела, които имаха седемте тръби, се приготвиха да затръбят. Откровение 8:1–6.

Седемте ангели със седемте тръби представляват изпълнителния съд, който започва при неделния закон в Съединените щати, и представляват изпълнителния съд, който започва, когато Михаил се изправя и времето на човешкото изпитание приключва. През първия период, от неделния закон до изправянето на Михаил, Божиите съдби са примесени с милост; но след това седемте последни язви са Божии съдби, които не са примесени с милост. Отварянето на седмия печат е времето, когато изпълнителните съдби се приготвят, както е представено чрез седемте ангели.

Втора и девета глава на Даниил определят „молитвите на светиите“ като молитва за разбиране на събитията, свързани със скрития сън на Навуходоносор за образа на зверовете, и покаянието и изповядването, свързани със „седемте времена“ от двадесет и шеста глава на Левит. Молитвите, които се смесват с тамяна в „златната кадилница“ и се възнасят пред Бога, се отправят от онези, които са призвани да бъдат сред сто четиридесет и четирите хиляди, които в онова време приемат печата на живия Бог, когато огънят от олтара се хвърля на земята.

В девета глава на Езекиил същите тези светии въздишат и плачат поради мерзостите, вършени в земята и в църквата; и докато изразяват дълбоката си скръб за греха, ангелът, който запечатва, поставя белег върху челата им. Както и в осма глава на Откровение, съдбите, представени от ангелите погубители, стоят там на заден план и очакват заповедта, че запечатването е завършено.

„С безпогрешна точност Безкрайният все още държи сметка на всички народи. Докато Неговата милост се предлага с призови към покаяние, тази сметка ще остане открита; но когато числата достигнат определена сума, която Бог е установил, започва служението на Неговия гняв. Сметката се затваря. Божественото дълготърпение престава. Няма вече застъпничество на милост в тяхна полза.“

„Пророкът, вирайки се през вековете, имаше това време представено пред взора си. Народите на тази епоха са били получатели на безпримерни милости. Най-избраните от небесните благословения са им били дадени, но срещу тях са записани нараснала гордост, користолюбие, идолопоклонство, презрение към Бога и низка неблагодарност. Те бързо приключват сметката си с Бога.“

„Но онова, което ме кара да треперя, е фактът, че онези, които са имали най-голяма светлина и привилегии, са се осквернили от господстващото беззаконие. Под влияние на несправедните около тях мнозина, дори измежду онези, които изповядват истината, са охладнели и са повлечени от мощното течение на злото. Всеобщото презрение, хвърляно върху истинското благочестие и святост, води онези, които не поддържат тясна връзка с Бога, до загуба на благоговението им към Неговия закон. Ако следваха светлината и се покоряваха на истината от сърце, този свят закон би им се струвал още по-скъпоценен, когато бива тъй презиран и отхвърлян. Колкото по-явно става неуважението към Божи закон, толкова по-отчетлива става разграничителната линия между онези, които го спазват, и света. Любовта към божествените предписания нараства в едната група, както презрението към тях нараства в другата.“

„Кризата бързо наближава. Бързо нарастващите показатели показват, че времето за Божието посещение почти е настъпило. Макар и неохотно да наказва, Той все пак ще накаже, и то скоро. Онези, които ходят в светлината, ще видят знаци за приближаващата опасност; но те не бива да седят в спокойно, безгрижно очакване на гибелта, утешавайки се с вярата, че Бог ще закриля Своя народ в деня на посещението. Съвсем не. Те трябва да осъзнаят, че техен дълг е прилежно да се трудят, за да спасяват други, като гледат с твърда вяра към Бога за помощ. „Усилената усърдна молитва на праведния има голяма сила.“

„Квасът на благочестието не е изгубил напълно силата си. Във време, когато опасността и униятието на църквата са най-големи, малката група, която стои в светлината, ще въздиша и ще плаче за мерзостите, които се вършат в земята. Но още по-особено техните молитви ще се възнасят за църквата, защото нейните членове постъпват по обичая на света.“

„Горещите молитви на този верен остатък няма да бъдат напразни. Когато Господ излезе като Отмъстител, Той ще дойде и като Защитник на всички, които са опазили вярата в нейната чистота и са запазили себе си неопетнени от света. Именно в това време Бог е обещал да отмъсти за Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, макар че дълго ги търпи.

„Заповедта е: „Мини през средата на града, през средата на Ерусалим, и постави белег на челата на мъжете, които въздишат и плачат заради всички мерзости, които се вършат сред него.“ Тези, които въздишаха и плачеха, бяха издигали словата на живота; те бяха изобличавали, съветвали и умолявали. Някои, които бяха безчестили Бога, се покаяха и смириха сърцата си пред Него. Но славата Господня бе отстъпила от Израил; макар мнозина все още да продължаваха да спазват формите на религията, Неговата сила и присъствие липсваха.“ Свидетелства, том 5, 208–210.

Стихове десети до петнадесети разпечатват скритата история на четиридесети стих и, като правят това, едновременно с това посочват, че запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди сега се извършва върху онези, които са изпълнили изискванията на молитвите, представени от Даниил и тримата достойни в глава втора, и от Даниил в глава девета. Разграничението между двете молитви може да бъде разпознато като молитва за разбиране на външните събития на пророчеството (Даниил 2) и молитва за осъществяване на вътрешното преживяване на пророчеството (Даниил 9). Друго разграничение е, че светиите колективно търсят да разберат изпитващата вест на образа на звяра (Даниил 2), но те трябва поотделно да извършат делото на пълно покаяние (Даниил 9). Техните молитви трябва да бъдат в контекста на Езекиил 9, защото те трябва да скърбят за греховете в земята и в църквата.

„Във времето, когато Неговият гняв ще излезе в съдби, тези смирени, предани последователи на Христос ще се отличават от останалия свят чрез душевната си скръб, изразявана в ридание и плач, в изобличения и предупреждения. Докато други се опитват да хвърлят покривало върху съществуващото зло и да оправдават голямото нечестие, което навсякъде преобладава, онези, които имат ревност за Божията чест и любов към душите, няма да мълчат, за да спечелят благоволението на когото и да било. Техните праведни души се измъчват ден след ден от нечестивите дела и разговорите на несправедните. Те са безсилни да спрат устремния поток на беззаконието и затова са изпълнени със скръб и тревога. Те скърбят пред Бога, като виждат религията презирана в самите домове на онези, които са имали голяма светлина. Те жалеят и смиряват душите си, защото гордост, сребролюбие, себелюбие и измама почти от всеки вид са в църквата. Божият Дух, Който подтиква към изобличение, е потъпкван, докато слугите на Сатана тържествуват. Бог е обезчестяван, истината е обезсилвана.“

„Онова съсловие, което не се чувства наскърбено поради собствения си духовен упадък, нито скърби за греховете на другите, ще бъде оставено без Божия печат. Господ дава заповед на Своите вестители, мъжете с оръжия за поразяване в ръцете си: „Минете след него през града и поразявайте; окоото ви да не пощади, нито да пожалите; избийте съвсем стар и млад, девици, малки деца и жени; но не се приближавайте до никого, върху

когото е белегът; и започнете от Моето светилище. Тогава започнаха от старейшините, които бяха пред дома.“

„Тук виждаме, че църквата — Господното светилище — беше първата, която почувства удара на Божия гняв. Старите мъже, онези, на които Бог бе дал голяма светлина и които бяха стояли като пазители на духовните интереси на народа, бяха изменили на повереното им доверие. Те бяха заели становището, че не е нужно да очакваме чудеса и явното проявление на Божията сила, както в предишните дни. Времената са се променили. Тези думи укрепват тяхното неверие и те казват: Господ няма да направи добро, нито ще направи зло. Той е твърде милостив, за да посети народа Си със съд. Така „Мир и безопасност“ е викът на хора, които никога вече няма да издигнат гласа си като тръба, за да покажат на Божия народ престъпленията му и на Якововия дом — греховете му. Тези неми кучета, които не искаха да лаят, са онези, които ще почувстват справедливото възмездие на оскърбения Бог. Мъже, девизи и малки деца всички загиват заедно.“ Свидетелства, том 5, 210, 211.

Първи и втори стих на Даниил единадесета глава започват от времето на края през 1989 г., както и десети стих. Втори стих отвежда историята до първия мандат на Доналд Тръмп, а след това оставя една скрита история от този шести по богатство президент до седмото царство (Организацията на обединените нации), представено от Александър Велики. Между Ксеркс, богатия цар във втори стих, и Александър Велики имаше осем персийски царе. Скрита история от втори стих до трети стих представлява осем царе. Следователно от завършека на първия мандат на Тръмп до седмото царство на библейското пророчество има общо десет царе, които обхващат скритата история от втори до трети стих на Даниил единадесета глава.

Числото десет е символ на изпит, а изпитът, който настъпва в самата тази история, е образуването на образа на звяра. Шестият по богатство президент раздвижва глобалистите, започвайки с първата си кампания през 2015 г., и с това бележи началото на борба между двамата свидетели от Откровение, глава единадесета, и драконовия звяр на атеизма, която не престава до неделния закон от стихове шестнадесет и четиридесет и едно. В тази война Доналд Тръмп беше първият президент, който раздвижи дракона, и той е също и последният. Тръмп е последният президент на земния звяр, и Тръмп ще стане първият водач на седмото царство. Като прави това, Тръмп представлява първия и последния от десет царе, а десет представлява изпит.

1776, 1789 и 1798 представят три истории, които установяват, че осмият президент е от седемте. 1776 представя публикуването на Декларацията за независимост и историята на Първия и Втория континентален конгрес. 1789 представя период от историята, когато са съставени Членовете на конфедерацията. Този период започва през 1781 г. и завършва с публикуването на Конституцията през 1789 г. 1798 представя публикуването на Законите за чужденците и подстрекателството към бунт и началото на земния звяр като шестото царство на библейското пророчество.

Континенталните конгреси са разделени на два пророчески периода: първия конгрес и последния конгрес. Първият континентален конгрес имаше двама президенти, и Пейтън Рандолф беше първият президент. Вторият континентален конгрес имаше шестима президенти. Пейтън Рандолф беше първият президент както на Първия, така и на Втория континентален конгрес. Общо през историята на Първия и Втория континентален конгрес имаше осем президенти. Пейтън Рандолф беше първият президент и на Първия, и на Втория континентален конгрес — пророчески период, в който имаше осем президенти, но първият президент на всеки от двата периода беше едно и също лице. Следователно, макар да имаше осем президентски мандата, всъщност президентите бяха само седем. Първият президент два пъти беше първият президент на седемте личности, които бяха президенти, и следователно Рандолф представлява осмия, който беше от седемте, и въз основа на две свидетелства той предобразява първия действителен президент, който беше Джордж Вашингтон.

Вашингтон е представен чрез Рандолф и следователно Рандолф, като символ на Вашингтон, предава както пророческите характеристики на Рандолф като първия президент, така и това, че Рандолф беше осмият, който беше от седемте. Така Джордж Вашингтон, като първия президент и първия главнокомандващ, пророчески беше също и осмият, и беше от седемте, а Тръмп, като последния президент, също ще бъде осмият, тоест от седемте.

Вторият председател на Втория континентален конгрес беше Джон Ханкок. Вторият континентален конгрес приключи през 1781 г. От 1781 до 1789 г. се очертава историята на Членовете на конфедерацията. Този период е символизиран от датата 1789 г., с публикуването на Конституцията. През този период имаше също осем председатели. Членовете на конфедерацията представляваха първата Конституция, но слабостта на Членовете на конфедерацията доведе до тяхната замяна и до ратифицирането от тринадесетте колонии на Конституцията през 1789 г.

В онзи период осемте председатели се състояха от седем председатели, които не бяха председатели в историята на периода, представен от предишните два Континентални конгреса, и един, който беше председател в онзи първи пророчески период. Джон Ханкок служи както във втория Континентален конгрес, така и в периода, представен от Статиите на конфедерацията. На пророческо равнище имаше само седем мъже, които бяха председатели по време на двата Континентални конгреса; следователно пророчески Джон Ханкок беше един от осемте в периода на Статиите на конфедерацията, но той беше и един от седемте мъже от предишния период. Затова той беше осмият, който беше от седемте.

Вторият пророчески период, представен от 1781 до 1789 г., подобно на първия период, имаше президент (Ханкок), който беше осмият и от седемте, както беше Рандолф в първия пророчески период, представен от 1776 г.

И в двата периода от по осем президенти е представена загатката за осмия, който е от седемте. Тези два периода свидетелстват, че първият истински президент (Вашингтон) също е имал пророческата загатка, свързана с неговата символика, чрез неговото предобразяване,

представено от Рандолф. Тези три свидетелства се отнасят до Тръмп. Тръмп, както е представен в първи и втори стих на единадесета глава, е онагледен единствено чрез първия си мандат, който приключи, когато вторите избори бяха откраднати от звяра от бездната.

Историята, която изпълни тези стихове, включва скрита история между онази точка на най-богатия цар (Ксеркс) и появата на Александър Велики, представляваща неделния закон, когато десетте царе за кратко стават седмото царство. Между богатия цар и десетте царе, които се съгласяват да дадат своето седмо царство на папството, имаше осем царе. Тези осем царе, които съставят скритата история от втори до трети стих, намират двама свидетели в историята на осем президенти в историята на 1776, 1789 и 1798 година.

Тази история носи символиката на двадесет и две години, което я определя като история на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, когато Божествеността се съединява с човечеството. Тя носи също и свидетелството на „Истината“, защото началото бележи независимостта, а краят бележи премахването на независимостта, докато тринадесет години след 1776 г. тринадесет колонии ратифицираха Конституцията. Тя също така посочва два периода от по осем царе (президенти), които и двата съдържат загадката, че осмият е от седемте.

Тръмп като шестия президент през 2016 г., и като последния водач на шестото царство, също така представлява първия и последния от десет последователни царе. Числото десет обозначава процеса на изпитване в тази история, а изпитът, който предшества и завършва при неделния закон, е формирането на образа на звяра. Образът от съновидението на Навуходоносор за звяра представлява осем царства и по този начин дава свидетелството, че изпитът на образа на звяра е представен чрез числото „осем“.

В изпитателната история на линията на Макавеите, представляваща линията на рога на отстъпническия протестантизъм и линията на рога на отстъпническия републиканизъм, представен от Антиох III, линиите и роговете се съединяват в един рог, който е образ на папството. В същата история Божият образ бива напълно и трайно възпроизведен в онези, които са представени като сто четиридесет и четири хиляди.

Скритата история на четиридесети стих се разпечатва в скритата история от втори до трети стих и в историята на стихове десети до петнадесети. Когато Тръмп стане осмият президент, който е от седемте, при встъпването си в длъжност на 20 януари 2025 г., осемте царе между Ксеркс и Александър Велики отбелязват настъпването на формирането на образа на звяра, а Тръмп представлява първия и последния от десетте последователни царе.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

И видях в десницата на Онзи, Който седеше на престола, книга, изписана отвътре и отвън, запечатана със седем печата. И видях силен ангел, който прогласяваше със силен глас: Кой е достоен да отвори книгата и да снесе печатите ѝ? И никой — нито на небето, нито на земята, нито под земята — не можеше да отвори книгата, нито да погледне в нея. И аз плаках много, защото не се намери никой достоен да отвори и да прочете

книгата, нито да погледне в нея. И един от старейшините ми каза: Не плачи; ето, Лъвът от Юдовото племе, Давидовият Корен, победи, за да отвори книгата и да снесе седемте ѝ печата. И погледнах, и ето, сред престола и четирите живи същества, и сред старейшините, стоеше Агнец, като заклан, със седем рога и седем очи, които са седемте Божии Духове, изпратени по цялата земя. И Той дойде и взе книгата от десницата на Онзи, Който седеше на престола. И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесет и четиримата старейшини паднаха пред Агнеца, като всеки от тях имаше арфа и златни чаши, пълни с тамян, които са молитвите на светиите. И пееха нова песен, казвайки: Достоен си да вземеш книгата и да отвориш печатите ѝ, защото Ти бе заклан и ни изкупи за Бога с кръвта Си измежду всяко племе, език, народ и племе; и ни направи на нашия Бог царе и свещеници; и ние ще царуваме на земята. Откровение 5:1–10.